

מ"ת 14356/10/15 - מדינת ישראל, באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים, נגד אברהם סטרונגר

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט דוד מינץ

05 נובמבר 2015

מ"ת 14356-10-15

בעניין: מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז
ירושלים, עו"ד חן בן-שלום

המבקשת

- נ ג ד -

אברהם סטרונגר ע"י ב"כ עו"ד דוד הלוי

המשיב

החלטה

ביום 15.10.15 נקבע כי קיימות ראיות לכאורה לביסוס האשמה המיוחסת למשיב, לפיה ביום 14.10.15 יידה אבנים לעבר כלי רכב בדרך שכסם בירושלים. גם נקבע כי קיימת עילת מעצר, ולכן הוריתי על מעצרו של המשיב עד לתום הליכי המשפט נגדו. עם זאת, נוכח עברו הפלילי הנקי של המשיב ושאר נסיבותיו, הוריתי על הגשת תסקיר מעצר אודותיו.

מהתסקיר שהוגש ביום 4.11.15 עולה כי חרף ילדותו הלא פשוטה של המשיב, הוא אדם נורמטיבי ולומד היום בישיבה לאחר תהליך של חזרה בתשובה. ההתרשמות של קצינת המבחן ממנו הייתה שלמרות הקשיים אשר חווה בילדותו, המשיב מצליח לקיים אורח חיים תקין, וכי רמת הסיכון להישנות העבירה הנשקפת ממנו הנה נמוכה.

במסגרת התסקיר הוצע כי המשיב ישתחרר לחלופת מעצר בישיבה בה למד בעברו ויימצא בפיקוח חבריו ורבו. במסגרת זו נבדקה התאמתם הן של הרב והן של ארבעה מקרב תלמידי הישיבה, לפקח על המשיב בזמן היותו נתון במעצר בית בין כותלי הישיבה. התרשמות קצינת המבחן הייתה כי המפקחים המוצעים בעלי גישה נורמטיבית וסמכותית למצבו של המשיב, מבינים את מהות הפיקוח ויוכלו להוות גורמים סמכותיים, מציבי גבולות ומצמצמי סיכון. לפיכך, הומלץ על שחרור המשיב לישיבת "מוסדות תורה ואמונה" בירושלים בראשות הרב שלום דירנפלד, בפיקוח אותם ארבעה תלמידי הישיבה.

חרף התסקיר החיובי, ב"כ המבקשת התנגד לשחרור המשיב, בהצביעו על גישתה הכללית של המבקשת, שבעבירות מסוג זה אין מקום לשחרר לחלופת מעצר. עוד נטען, כי מיקום חלופת המעצר בישיבה בירושלים בסמוך לזירת ביצוע העבירה, אינו בא בחשבון, ודאי בימים אלו בהם המצב הביטחוני עודנו מתוח. עוד נאמר, כי בעבירות מסוג זה, אין מקום להפלות את דינם של יהודים לטובה, מקום בו בתי המשפט מורים ככלל על מעצר עד תום ההליכים לגבי בני מיעוטים בנסיבות דומות.

מנגד טען ב"כ המשיב, כי עמדתה הקטגורית של המבקשת אינה יכולה לעמוד. יש לבדוק כל מקרה לגופו ואין מקום לשלול שחרור לחלופת מעצר גם כאשר מדובר בביצוע העבירה המיוחסת למשיב. גם הטענה שמקום החלופה קרוב לזירת האירוע אינה יכולה לעמוד, שכן אין קשר סיבתי בין המקום הספציפי בו נטען שהמשיב ביצע את העבירה, לבין כל מסוכנות היכולה לנבוע ממנו. אין גם מקום לשעות לטענת המבקשת לפיה יש לעצור גם יהודים רק בשל העובדה שבדרך כלל בני מיעוטים נעצרים עד לתום הליכי המשפט במקרים דומים. יש לשקול כל מקרה לגופו, ודאי נוכח התסקיר החיובי ביותר של המשיב במקרה זה. לכן, להשקפתו, יש לאמץ את התסקיר ולשחרר את המשיב, ואף לאפשר לו לצאת לעבודתו בקמפוס אחר של הישיבה בשכונת רוממה בירושלים בליווי אחד מהמפקחים.

אין צריך לומר, כי ב"כ המבקשת התנגד לאפשרות כי המשיב יצא לעבודה, אף לו היה מקום לשחררו למעצר בית.

ראשית יאמר כי המצב הביטחוני הקשה שבו שרויה המדינה בכלל ואזור ירושלים בפרט, אינו מכתב תוצאה בלתי נמנעת של מעצר בעבירות מסוג זה, אלא מהווה פרמטר משמעותי בהערכת מסוכנותו של נאשם. היינו, בעתות מתח בטחוני המסוכנות הנשקפת מנאשם יכולה להיות גבוהה מזו הנשקפת ממנו בעתות רגיעה (וראו: בש"פ 32/15 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 15.1.15); בש"פ 6825/14 פקטורוביץ' נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 23.10.14)). במסגרת הערכת המסוכנות, יש לקחת בחשבון את מכלול הנסיבות, ואם המסקנה היא כי נשקפת מסוכנות מאותו נאשם, פשיטא כי אין מקום להבחין במוצאו. בד בבד, כמצוות המחוקק, יש לבחון אם ניתן לאיין את המסוכנות באמצעות חלופת מעצר ראויה.

במקרה זה המלצת שירות המבחן לאמץ את חלופת המעצר המוצעת הינה חד-משמעית. ההתרשמות מהמפקחים המוצעים הייתה חיובית ביותר ונראה כי יש בחלופה כדי לאיין את המסוכנות הנשקפת מהמשיב. מדובר בראש הישיבה, ובארבעה תלמידים מקרב הישיבה. שלושה רווקים, בני 22, 28, ו-30 ואחר בן 47, נשוי ואב לשני ילדים. לכולם כאמור גישה נורמטיבית וסמכותית למצב המשיב, וההערכה היא שהמשיב יסור למרותם. בנסיבות אלו, גם לא ראיתי כי חקירתם של המפקחים המוצעים בבית המשפט היא הכרחית.

לפיכך, אני מאמץ את המלצת שירות המבחן ומורה על שחרור המשיב בתנאים הבאים:

(1) המשיב יהיה במעצר בית מלא בישיבת "מוסדות תורה ואמונה". בכל שעות היממה יהיה בצלו של המשיב אחד מהמפקחים: הרב שלום דירנפלד; יואל שטיימער; ישראל דניאל יהב; אליהו שלמה; נועם אברהמי. כל אחד מהמפקחים יחתום על ערבות בסך של 10,000 ₪.

(2) המשיב יפקיד סך של 5,000 ₪ בקופת בית המשפט.

(3) המשיב יחתום על התחייבות אישית בסך של 15,000 ₪.

(4) המשיב יהיה בפיקוח מעצרים בשירות המבחן למשך 6 חודשים.

איני רואה מקום לאפשר למשיב לצאת לעבודה.

המזכירות תעביר החלטה זו לידי ב"כ הצדדים לאלתר. נוכח העובדה שבהסכמת הצדדים ההחלטה ניתנת בהעדרם, אני מעכב את שחרור המשיב עד ליום 8.11.15 שעה 14:00, כדי לאפשר למבקשת לערור על ההחלטה אם רצונה בכך. עם זאת, על המבקשת להודיע לב"כ המשיב עד ליום 6.11.15, שעה 13:00 אם בדעתה לערור על ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ג חשוון תשע"ו, 05 נובמבר 2015, בהעדר הצדדים.